

Sygn. akt III C 1091/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	Patrycja Frątczak

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 r. w Szczecinie

na rozprawie

spraw z powództwa P. S. przeciwko Powiatowi (...) o zapłatę kwoty 2.396,99 zł,

z powództwa P. S. przeciwko Powiatowi (...) o zapłatę kwoty 2.688,07 zł oraz z powództwa P. S. przeciwko Powiatowi (...) i Gminie N. o zapłatę kwoty 2.520,63 zł

I. w sprawie o zapłatę kwoty 2.396,99 zł:

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda P. S. na rzecz pozwanego Powiatu (...) kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

II. w sprawie o zapłatę kwoty 2.688,07 zł:

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda P. S. na rzecz pozwanego Powiatu (...) kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. w sprawie o zapłatę kwoty 2.520,63 zł:

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda P. S. na rzecz pozwanego Powiatu (...) kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
3. zasądza od powoda P. S. na rzecz pozwanej Gminy N. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III C 1091/15

UZASADNIENIE

w postępowaniu zwykłym

W dniu 22 października 2014 r. powód P. S. w sprawie o ówczesnej sygn. akt III Nc 6487/14 (obecnie III C 1091/15) wniósł o zasądzenie od pozwanego Powiatu (...) kwoty 2.396,99 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 31 października 2011 r. oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w dniu 23 października 2011 r. w odległości ok. 300 m od skrzyżowania dróg (...) z drogą (...) w kierunku miejscowości D., najechał swym pojazdem marki A. (...) nr rej. (...) na wyrwę w jezdni, co spowodowało uszkodzenie tego pojazdu. Na dochodzoną pozwem kwotę złożył się określony w kosztorysie sporządzonym przez rzeczoznawcę samochodowego koszt koniecznej naprawy tego pojazdu.

W sprzeciwie od wydanego w tej sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany Powiat (...) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swą rzecz od powoda kosztów postępowania. Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powoda, wskazując, że w dacie zdarzenia powód nie był właścicielem pojazdu. Pozwany wskazał, iż w okresie od 5 marca 2011 r. do 15 lutego 2013 r. powód zgłosił pozwanemu siedem szkód w pojeździe, które miały powstać na drogach powiatowych na terenie Powiatu (...), co poddaje w wątpliwość czy szkoda faktycznie powstała w opisanych przez powoda okolicznościach. Pozwany podniósł, że nie zaniechał w sposób zawiniony obowiązków w zakresie utrzymania nawierzchni drogi w należyтым stanie, co wyklucza przypisanie mu jako zarządcy drogi odpowiedzialności. Pozwany zakwestionował roszczenie powoda nie tylko co do zasady, ale i co do wysokości, a także zasadność żądania odsetek ustawowych od dnia 31 października 2011 r.

W odpowiedzi na sprzeciw zawartej w piśmie z dnia 28 lipca 2015 r. powód podtrzymał swe roszczenia, jak również twierdzenie, iż w dacie zdarzenia był właścicielem pojazdu, wywodząc, że zaistniały przesłanki odpowiedzialności pozwanego za powstałą w jego efekcie szkodę.

Wraz z pismem procesowym z dnia 13 sierpnia 2015 r. powód przedłożył umowę cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za szkodę z dnia 23 października 2011 r. zawartą pomiędzy nim a P. W. wywodząc, iż stanowi ona podstawę jego legitymacji procesowej czynnej.

W dniu 10 marca 2015 r. powód P. S. w sprawie o ówczesnej sygn. akt III Nc 1138/15 (następnie III C 1259/15) wniósł o zasądzenie od pozwanego Powiatu (...) kwoty 2.688,07 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 marca 2012 r. oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w dniu 11 marca 2012 r. na drodze D. – S., 1 km za znakiem (...), najechał swym pojazdem marki A. (...) nr rej. (...) na wyrwę w jezdni, co spowodowało uszkodzenie tego pojazdu. Na dochodzoną pozwem kwotę złożył się określony w kosztorysie sporządzonym przez rzeczoznawcę samochodowego koszt koniecznej naprawy tego pojazdu.

W sprzeciwie od wydanego w tej sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany Powiat (...) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swą rzecz od powoda kosztów postępowania. Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powoda, wskazując, że w dacie zdarzenia powód nie był właścicielem pojazdu. Pozwany wskazał, iż w okresie od 5 marca 2011 r. do 15 lutego 2013 r. powód zgłosił pozwanemu siedem szkód w pojeździe, które miały powstać na drogach powiatowych na terenie Powiatu (...), co poddaje w wątpliwość czy szkoda faktycznie powstała w opisanych przez powoda okolicznościach. Pozwany podniósł, że nie zaniechał w sposób zawiniony obowiązków w zakresie utrzymania nawierzchni drogi w należyтым stanie, co wyklucza przypisanie mu jako zarządcy drogi odpowiedzialności. Pozwany zakwestionował roszczenie powoda nie tylko co do zasady, ale i co do wysokości, a także zasadność żądania odsetek ustawowych od dnia 12 marca 2012 r.

W odpowiedzi na sprzeciw zawartej w piśmie z dnia 7 września 2015 r. powód podtrzymał swe roszczenia, jak również twierdzenie, iż w dacie zdarzenia był właścicielem pojazdu, wywodząc, że zaistniały przesłanki odpowiedzialności pozwanego za powstałą w jego efekcie szkodę.

Wraz z pismem procesowym z dnia 21 września 2015 r. powód przedłożył umowę cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za szkodę z dnia 11 marca 2012 r. zawartą pomiędzy nim a P. W. wywodząc, iż stanowi ona podstawę jego legitymacji procesowej czynnej.

W dniu 19 listopada 2014 r. powód P. S. w sprawie o ówczesnej sygn. akt III Nc 6827/14 (następnie III C 714/15) wniósł o zasądzenie od pozwanego Powiatu (...) kwoty 2.520,63 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22 listopada 2011 r. oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w dniu 20 listopada 2011 r. na drodze z M. Wielkiego w kierunku miejscowości D. (ok. 2,6 km przed skrzyżowaniem z drogą prowadzącą do miejscowości S.) najechał swym pojazdem marki A. (...) nr rej. (...) na wyrwę w jezdni, co spowodowało uszkodzenie tego pojazdu. Na dochodzoną pozwem kwotę złożył się określony w kosztorysie sporządzonym przez rzeczoznawcę samochodowego koszt koniecznej naprawy tego pojazdu.

W sprzeciwie od wydanego w tej sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany Powiat (...) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swą rzecz od powoda kosztów postępowania. Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powoda, wskazując, że w dacie zdarzenia powód nie był właścicielem pojazdu. Pozwany wskazał także, że nie posiada legitymacji procesowej biernej, albowiem w dniu 1 października 2011 r. Zarząd Powiatu w P. zawarł z Burmistrzem Gminy N. porozumienie, na mocy którego Burmistrz przyjął prowadzenie zarządu nad drogami powiatowymi (...) K. – D. i (...) M. – T., co oznacza, że w dacie zdarzenia zarządcą drogi, na której miało dojść do uszkodzenia pojazdu nie był pozwany, lecz Burmistrz Gminy N.. Pozwany wskazał, iż w okresie od 5 marca 2011 r. do 15 lutego 2013 r. powód zgłosił pozwanemu siedem szkód w pojeździe, które miały powstać na drogach powiatowych na terenie Powiatu (...), co poddaje w wątpliwość czy szkoda faktycznie powstała w opisanych przez powoda okolicznościach. Pozwany podniósł, że nie zaniedbał w sposób zawiniony obowiązków w zakresie utrzymania nawierzchni drogi w należyтым stanie, co wyklucza przypisanie mu jako zarządcy drogi odpowiedzialności. Pozwany zakwestionował roszczenie powoda nie tylko co do zasady, ale i co do wysokości, a także zasadność żądania odsetek ustawowych od dnia 22 listopada 2011 r.

W odpowiedzi na sprzeciw zawartej w piśmie z dnia 28 maja 2015 r. powód podtrzymał swe roszczenia, jak również twierdzenie, iż w dacie zdarzenia był właścicielem pojazdu, wywodząc, że zaistniały przesłanki odpowiedzialności pozwanego za powstałą w jego efekcie szkodę. Powód wniósł także o wezwanie do udziału w sprawie Gminy N..

W postanowieniu z dnia 28 września 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. III C 1259/15 połączono tą sprawę ze sprawą III C 1091/15 do wspólnego rozpoznania i wyrokowania.

W postanowieniu z dnia 28 września 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt III C 714/15 połączoną tą sprawę ze sprawą III C 1091/15 do wspólnego rozpoznania i wyrokowania.

Postanowieniem wydanym w dniu 21 października 2015 r. wezwano do udziału w sprawie z powództwa P. S. przeciwko Powiatowi (...) o zapłatę kwoty 2.520,63 zł w charakterze pozwanego Gminę N..

Gmina N. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swą rzecz kosztów postępowania. Pozwana Gmina podniosła zarzut braku legitymacji procesowej biernej, wywodząc, że pomimo zawarcia porozumienia z dnia 1 października 2011 r. Powiat (...) nadal pozostaje zarządcą drogi. Nadto zaprzeczyła, by zdarzenie mające być źródłem powstania szkody miało miejsce, a jeżeli nastąpiło to pozwana zaprzeczyła, by wystąpiło ono w miejscu, czasie i rozmiarze wskazanym przez powoda. Pozwana zakwestionowała, by powód był właścicielem pojazdu, kwestionując jego legitymację procesową czynną. Jak również podniosła, z ostrożności, że pozwany przyczynił się do powstania szkody, nadto podważając wskazywaną przez powoda wysokość roszczenia.

Na rozprawie w dniu 10 listopada 2015 r. strony podtrzymały swe stanowiska, przy czym powód wywodził, że w datach powstania szkody był właścicielem pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lutego 2008 r. powód P. S. nabył od T. Z. samochód marki A. (...) nr rej. (...).

W dniu 15 marca 2008 r. powód sprzedał przedmiotowy pojazd R. L.. Z kolei R. L. sprzedał ów pojazd w dniu 20 listopada 2010 r. B. J., która następnie sprzedała go w dniu 7 października 2012 r. P. W..

Ww. umowy wraz z dowodem rejestracyjnym pojazdu o nr (...) wydanym T. Z. P. W. w dniu 9 października 2012 r. przedłożył w Starostwie Powiatowym w P. z wnioskiem o rejestrację tego pojazdu. Po dokonaniu rejestracji pojazdu, w dniu 19 listopada 2012 r. wydano P. W. dowód rejestracyjny pojazdu o nr (...). W dniu 5 listopada 2012 r. P. W. sprzedał przedmiotowy samochód S. M., o czym powiadomił Starostwo Powiatowe w P. w dniu 18 stycznia 2013 r.

Dowód:

- umowa sprzedaży z dnia 20.02.2008 r. k. 8v., 103, 270
- umowa sprzedaży z dnia 15.03.2008 r. k. 269
- umowa sprzedaży z dnia 20.11.2010 r. k. 268
- umowa sprzedaży z dnia 7.10.2012 r. k. 267
- wniosek k. 263
- decyzja k. 258
- umowa sprzedaży z dnia 5.11.2012 r. k. 258
- zawiadomienie z dnia 18.01.2013 r. k. 257

W dniu 23 października 2011 r. funkcjonariusz KPP P. sporządził notatkę, w której wskazał, że w dniu 23 października 2011 r. udał się na drogę powiatową (...), gdzie kierujący pojazdem P. S. oświadczył, że jechał swym samochodem z miejscowości D. w kierunku L. i w odległości ok. 300 m od skrzyżowania dróg L. – B. – D. wjechał w dziurę w jezdni. Funkcjonariusz ten wskazał, iż dziura ma wymiary 40x30x5 cm, a w wyniku najechania na nią powstał tzw. „balon” w oponie marki G. (...) o rozmiarze 235/45 ZR 17.

W dniu 24 października 2011 r. sporządzono oświadczenie opatrzone pieczęcią firmy (...) przy ul. (...) w S., w którym wskazano, że w trakcie wymiany uszkodzonej opony G. Y. o rozmiarze 235/45 ZR 17 w pojeździe A. (...) o numerze rej. (...) pracownicy firmy stwierdzili uszkodzenie aluminiowej obręczy koła polegające na wykrzywieniu – bicie koła. W oświadczeniu tym wskazano, że tarcza koła nie nadaje się do dalszej eksploatacji.

W dniu 28 października 2011 r. powód zgłosił pozwanemu Powiatowi (...) szkodę mającą powstać w wyniku najechania w wyrwę na drodze w stronę B. w pojeździe marki A. (...) nr rej. (...), składając oświadczenie, że pojazd ten jest jego własnością, a po zakupie nie dokonał wymiany dowodu rejestracyjnego.

Dowód:

- notatka urzędowa z dnia 23.10.2011 r. k. 7
- oświadczenie z dnia 24.10.2011 r. k. 7 v.
- zgłoszenie szkody z dnia 28.10.2011 r. z załącznikami k. 79-83
- zeznania powoda k. 350-353 (częściowo)

W dniu 20 listopada 2011 r. funkcjonariusz KPP w P. wskazał, że w dniu 20 listopada 2011 r. do Komisariatu zgłosił się powód, który oświadczył, że około godz. 18.30 jechał samochodem A. (...) drogą z M. Wielkiego w kierunku

miejsowości D., około 2,6 km przed skrzyżowaniem z drogą prowadzącą do miejscowości S. wjechał przednim lewym kołem pojazdu w dziurę o wymiarach 1m x 0,5 m znajdującą się pośrodku jezdni, w wyniku czego uszkodził oponę G. Y. E. (...), na której powstały tzw. „bąble”.

W nieustalonym czasie sporządzono oświadczenie opatrzone pieczęcią firmy (...) przy ul. (...) w S., w którym wskazano, że w trakcie wymiany w dniu 21 listopada 2011 r. uszkodzonej opony G. Y. E. (...) w pojeździe A. (...) o numerze rej. (...) pracownicy firmy stwierdzili uszkodzenie aluminiowej obręczy koła polegającego na wykrzywieniu – bicie koła. W oświadczeniu tym wskazano, że tarcza koła nie nadaje się do dalszej eksploatacji.

W dniu 3 grudnia 2011 r. powód wystosował pismo do Starostwa Powiatowego w P., w którym zgłosił szkodę mającą powstać 20 listopada 2011 r., w którym wskazał, że nie przekazano mu notatki policji ze zdarzenia, a także, że pojazd nie został naprawiony, nadto przekazał kopię umowy sprzedaży z dnia 20 lutego 2008 r. pojazdu A. (...) oraz zdjęcia mające obrazować szkody z dnia 23 października 2011 r. i 20 listopada 2011 r.

W piśmie z dnia 17 grudnia 2011 r. powód wskazał Starostwu Powiatowemu w P. współrzędne miejsc, w których miały powstać szkody z dnia 23 października 2011 r. i 20 listopada 2011 r.

Dowód:

- oświadczenie k. 166
- pismo powoda z dnia 3.12.2011 r. k. 8 z załącznikami k. 8 v.-10, także k. 166 v., 168-171
- pismo powoda z dnia 17.12.2011 r. k. 10 v., także 172
- notatka urzędowa z dnia 20.11.2011 r. k. 167 v.
- pismo z dnia 3.10.2014 r. k. 167
- zdjęcia k. 101
- zeznania powoda k. 350-353 (częściowo)

W dniu 11 marca 2012 r. funkcjonariusz KP M. sporządził notatkę, w której wskazał, że w dniu 11 marca 2012 r. udał się na drogę D. – S., gdzie zastał P. S., który kierował pojazdem A. (...). Funkcjonariusz ten stwierdził, że powód jadąc drogą D. – (...) km za znakiem od miejscowości D. wjechał w wyrwę o wymiarach 1m x 1 m, głębokości 15 cm i uszkodził prawe przednie koło, w którym widoczne było wybrzuszenie na gumie.

W nieustalonym czasie sporządzono oświadczenie opatrzone pieczęcią firmy (...) przy ul. (...) w S., w którym wskazano, że w trakcie wymiany w dniu 15 marca 2012 r. uszkodzonej opony M. Pilot P. (...) w pojeździe A. (...) o numerze rej. (...) pracownicy firmy stwierdzili uszkodzenie aluminiowej obręczy koła polegającego na wykrzywieniu – bicie koła. W oświadczeniu tym wskazano, że tarcza koła nie nadaje się do dalszej eksploatacji.

Pismem przesłanym w dniu 27 lipca 2012 r. powód zgłosił Powiatowi (...) szkodę mającą powstać w dniu 11 marca 2012 r. w wyniku najechania w wyrwę na drodze pomiędzy miejscowościami D. i S. w pojeździe marki A. (...) nr rej. (...).

Dowód:

- notatka urzędowa z dnia 11 marca 2012 r. k. 97
- oświadczenie k. 98
- zgłoszenie szkody z dnia 11 marca 2012 r. z załącznikami k. 118-127
- koperta k. 128

- zeznania powoda k. 350-353 (częściowo)

Zgłaszając szkody mające powstać w dniu 23 października 2011 r., 20 listopada 2011 r. oraz 11 marca 2012 r. Powiatowi (...) powód przedstawiał dowód rejestracyjny samochodu A. (...) o numerze rej. (...), w którym jako właściciel pojazdu widnieje T. Z., a także umowę sprzedaży z dnia 20 lutego 2008 r.

W dniu 1 lutego 2013 r. i 18 lutego 2013 r. powód zgłosił kolejne szkody mające powstać w pojeździe A. (...), tym razem przedkładając dowód rejestracyjny pojazdu o nr (...), w którym jako właściciel figuruje P. W..

Dowód:

- dowód rejestracyjny pojazdu o nr (...) k. 11
- dowód rejestracyjny pojazdu o nr (...) k. 38 v.
- zgłoszenie szkody z dnia 28.10.2011 r. k. 79-83
- zgłoszenie szkody z dnia 1.02.2013 r. k. 35-38
- zgłoszenie szkody z dnia 11.03.2012 r. k. 118-127
- pismo powoda z dnia 3.12.2011 r. k. 8 z załącznikami k. 8 v.-10, także k. 166 v., 168-171
- zgłoszenie szkody z dnia 18.02.2013 r. k. 204-27

W dniu 13 sierpnia 2015 r. powód zawarł z P. W. umowę cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za szkodę z dnia 23 października 2011 r. w pojeździe marki A. (...) nr rej. (...) względem Powiatu (...).

W dniu 21 września 2015 r. powód zawarł z P. W. umowę cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za szkodę z dnia 11 marca 2012 r. w pojeździe marki A. (...) nr rej. (...) względem Powiatu (...).

Dowód:

- umowa cesji wierzytelności z dnia 13.08.2015 r. k. 60
- umowa cesji wierzytelności z dnia 21.09.2015 r. k. 149
- zeznania powoda k. 350-353 (częściowo)

W dniu 7 maja 2012 r. rzeczoznawca samochodowy S. Ł. (1) na zlecenie powoda sporządził w oparciu o okazane mu zdjęcia, oświadczenie z zakładu wulkanizacji i informacje powoda o typie opony i jej zużyciu kosztorys naprawy, obejmujący wymianę aluminiowej tarczy koła przedniego i wymianę opony przedniej prawej, mających ulec uszkodzeniu w dniu 23 października 2011 r. na kwotę 2.396,99 zł.

W dniu 7 maja 2012 r. rzeczoznawca samochodowy S. Ł. (1) na zlecenie powoda sporządził w oparciu o okazane mu zdjęcia, oświadczenie z zakładu wulkanizacji i informacje powoda o typie opony i jej zużyciu kosztorys naprawy, obejmujący wymianę aluminiowej tarczy koła przedniego i wymianę opony przedniej lewej, mających ulec uszkodzeniu w dniu 20 listopada 2011 r. na kwotę 2.520,63 zł.

W dniu 7 maja 2012 r. rzeczoznawca samochodowy S. Ł. (1) na zlecenie powoda sporządził w oparciu o okazane mu zdjęcia, oświadczenie z zakładu wulkanizacji i informacje powoda o typie opony i jej zużyciu kosztorys naprawy, obejmujący wymianę aluminiowej tarczy koła przedniego i wymianę opony przedniej prawej, mających ulec uszkodzeniu w dniu 11 marca 2012 r. na kwotę 2.688,07 zł.

Dowód:

- kosztorys z dnia 7.05.2012 r. do szkody z dnia 23.10.2011 r. k. 12
- kosztorys z dnia 7.05.2012 r. do szkody z dnia 20.11.2011 r. k. 173
- kosztorys z dnia 7.05.2012 r. do szkody z dnia 11.03.2012 r. k. 99
- zdjęcia k. 100
- zeznania świadka S. Ł. k. 346-347
- zeznania powoda k. 350-353 (częściowo)

Drogi, na których miało dojść do zdarzeń z dnia 23 października 2011 r., 20 listopada 2011 r. i 12 marca 2012 r. pozostają w zarządzie Powiatu (...).

W dniu 1 października 2011 r. pomiędzy Zarządem Powiatu (...) a Burmistrzem Gminy N. zawarto porozumienie w sprawie powierzenia prowadzenia zarządu nad drogą M. – T. Burmistrzowi Gminy N. na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy o drogach publicznych.

Okoliczności niesporne, a nadto dowód:

- porozumienie z dnia 1.10.2011 r. k. 208-209
- pismo z dnia 18.09.2015 r. k. 231

W odniesieniu do dróg pozostających w zarządzie Powiatu (...) wykonywane są remonty częściowe i przebudowy odcinków dróg zgodnie z planem remontów, a także doraźne naprawy. Drogi te są okresowo kontrolowane. Droga pomiędzy M. Wielkim a T. w kierunku D. została przebudowana w latach 2011 – 2013. Wcześniej umieszczono na niej znak ograniczenia prędkości, który był kradziony.

Dowód:

- zeznania świadka J. W. k. 348-349

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa we wszystkich połączonych do wspólnego rozpoznania i wyrokowania sprawach nie mogły zostać uwzględnione.

Podstawę prawną żądania powoda dochodzonych w tych sprawach stanowił art. 415 kc, zgodnie z którym kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Powód domagał się bowiem zasądzenia od pozwanych odszkodowania za szkodę wyrządzoną w pojeździe marki A. (...) w wyniku najechania na wyrwy w jezdniach odpowiednio w dniach 23 października 2011 r., 20 listopada 2011 r. i 11 marca 2012 r. Bezsporne w sprawie było, że drogi, na których miało dojść do zdarzeń wywołujących szkodę posiadają status dróg powiatowych i znajdują się na terenie Powiatu (...), a zatem stosownie do art. 2a ust. 2 ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2007 r., Nr 19, poz. 115) stanowią własność właściwego samorządu powiatu, tj. w tym przypadku Powiatu (...).

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60 ze zm.) organ administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do którego właściwości należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg, jest zarządcą drogi, przy czym stosownie do ust. 1 pkt 3 tego artykułu, zarządcą dróg powiatowych pozostaje zarząd powiatu. Do obowiązków zarządcy drogi należy, zgodnie z art. 20 tej ustawy, do zarządcy drogi należy m.in.

utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą, z wyjątkiem części pasa drogowego, o których mowa w art. 20f pkt 2 (pkt 4), przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich oraz przepraw promowych, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, w tym weryfikację cech i wskazanie usterek, które wymagają prac konserwacyjnych lub naprawczych ze względu na bezpieczeństwo ruchu drogowego (pkt 10), wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających (pkt 11), przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników (pkt 12). Jeżeli w wyniku zawinionego zaniechania wykonania tych czynności powstanie szkoda w majątku osoby trzeciej, to zarządca drogi co do zasady ponosi za nią odpowiedzialność z art. 415 kc.

Obowiązkiem powoda w niniejszym procesie było wykazanie zaistnienia przesłanek określonych w art. 415 kc, a zatem : powstania szkody, zdarzenia wywołującego szkodę, a także związku przyczynowego między owym zdarzeniem a szkodą.

Wskazać w tym miejscu należy, iż szkodą jest uszczerbek w prawnie chronionych dobrach poszkodowanego, przy czym wielkość tego uszczerbku wyznacza różnica między rzeczywistym stanem dóbr poszkodowanego a stanem hipotetycznym, który istniałby gdyby do danego zdarzenia nie doszło.

Powód nie wykazał w toku postępowania, iż w wyniku wskazywanych przez niego zdarzeń doszło do powstania szkody w jego majątku, nie udowodnił bowiem, iż samochód marki A. (...), w którym szkody miały zaistnieć stanowi jego własność. Wskazać należy, iż zarówno w pozwach, jak i zgłoszeniach spornych szkód kierowanych do Starostwa Powiatowego w P. powód powoływał się na umowę sprzedaży z dnia 20 lutego 2008 r. jako dowód prawa własności pojazdu, przedkładając nadto dowód rejestracyjny samochodu o nr (...), w którym jako właściciel figurował T. Z. – strona ww. umowy. Na zgłoszony we wszystkich połączonych sprawach zarzut pozwanego Powiatu (...), iż powód nie był właścicielem pojazdu w datach spornych szkód, a tym samym nie posiada legitymacji procesowej czynnej powód zareagował przedstawieniem w sprawie o zapłatę kwoty 2.396,99 zł i kwoty 2.688,07 zł umów przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowań dochodzonych w tych sprawach zawartych odpowiednio w dniach 13 sierpnia 2015 r. i 21 września 2015 r. z P. W., by następnie na rozprawie twierdzić, że w datach spornych szkód pozostawał właścicielem pojazdu, na dowód czego miały być sporządzone stosowne umowy sprzedaży. W związku z czym powód wniósł o odroczenie rozprawy celem umożliwienia mu złożenia dowodów z tychże umów.

Podkreślić należy, iż w myśl art. 3 kpc strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody, przy czym stosownie do art. 6 § 2 kpc strony i uczestnicy postępowania obowiązani są przytaczać wszystkie okoliczności faktyczne i dowody bez zwłoki, aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko.

We wszystkich sprawach objętych tym postępowaniem powód był zobowiązany do ustosunkowania się do treści sprzeciwów wniesionych przez pozwanego Powiat (...) w trybie art. 207 § 3 kpc. W odpowiedziach na sprzeciw powód nie wskazał na fakt dalszego obrotu tym samochodem po nabyciu przez niego pojazdu w dniu 20 lutego 2008 r. pomiędzy kilkoma różnymi osobami, ale jedynie na nabycie go przez P. W.. Tymczasem jak wynika z dokumentów nadesłanych przez Starostwo Powiatowe w P. powód sprzedał samochód w dniu 15 marca 2008 r. R. L., ten następnie sprzedał ów pojazd w dniu 20 listopada 2010 r. B. J.. Dopiero w dniu 7 października 2012 r. pojazd ten nabył P. W., który zbył go następnie w dniu 5 listopada 2012 r. S. M.. Powód, po okazaniu mu tych dokumentów na rozprawie, nie był zaskoczony faktem dokonywania tych transakcji, lecz twierdził, że istnieją inne umowy dowodzące tego, że w datach spornych szkód był właścicielem pojazdu. Powód zeznał również, że sprzedaży i ponownego zakupu samochodu dokonywał z osobami związanymi z kursantami, których szkolił w ramach prowadzonej szkoły nauki jazdy w celu udostępnienia samochodu na czas trwania kursu. Skoro tak było w istocie, to nie jest zrozumiałe dlaczego powód, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, nie powołał dowodów z tych dokumentów już w pozwie, a najpóźniej w odpowiedziach na sprzeciw od nakazu zapłaty, mimo jednoznacznie sformułowanych zarzutów braku legitymacji procesowej czynnej. Powód ograniczył się wyłącznie do przedstawienia umów cesji wierzytelności, które

w ocenie Sądu zostały sporządzone wyłącznie na potrzeby prowadzonego postępowania sądowego i obrazują stan sprzeczny z jego twierdzeniami.

W tej sytuacji, zgodnie z art. 207 § 6 kpc wnioski dowodowe powoda w zakresie innych umów sprzedaży, poza znajdującymi się w aktach sprawy, należało pominąć, bowiem nie sposób było przyjąć, że powód nie zgłosił ich w pozwie lub odpowiedzi na sprzeciw bez swojej winy. Powód nie uprawdopodobnił również, że uwzględnienie tych dowodów nie spowodowałoby zwłoki w rozpoznaniu sprawy ani też, że wystąpiły inne wyjątkowe okoliczności. Obowiązek pominięcia spóźnionych twierdzeń i dowodów wynikał również z art. 217 § 2 kpc.

Wobec nieprzedstawienia przez powoda innych umów sprzedaży dotyczących ww. pojazdu, nie sposób było w oparciu jedynie o zeznania powoda, które stoją w sprzeczności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego w zakresie opisu dotyczącego przyczyn i sposobu obrotu przez powoda prawem własności pojazdu, przyjąć, iż w istocie w danych spornych szkód to powód był właścicielem pojazdu. W świetle umów sprzedaży znajdujących się w aktach sprawy w dacie spornych szkód właścicielem pojazdu A. (...) była B. J., a zatem, jeżeli w istocie doszło do zdarzeń wskazywanych w pozwie, to tylko ta osoba była legitymowana do dochodzenia na swoją rzecz odszkodowania za szkody zaistniałe w ich wyniku w tym pojeździe. Skoro właścicielem pojazdu w tych danych nie był P. W., nie mógł on przenieść wierzitelności z tytułu odszkodowań za sporne szkody z dnia 23 października 2011 r. i 20 listopada 2011 r. na powoda mocą przywołanych wyżej umów cesji.

Już z tych tylko przyczyn powództwa we wszystkich połączonych sprawach podlegały oddaleniu.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż nawet przy założeniu, że powód był w spornym okresie właścicielem pojazdu, powództwa nie mogły zostać uwzględnione. Skoro powód, jak twierdzi, naprawił pojazd po uszkodzeniach, tj. dokonał wymiany opon i prostowania felg, co wiązało się z poniesieniem określonych wydatków, to odszkodowanie za szkody nie mogło wyrażać się wartością hipotetyczną, ustaloną wyłącznie w oparciu o opinię biegłego sądowego. Powód winien był bowiem udokumentować rzeczywiste wydatki poniesione na zakup opon i inne czynności związane z przywróceniem pojazdu do stanu sprzed szkody, skoro pojazd naprawił i wydatki te poniósł. Rzeczą powoda było również udowodnienie okoliczności powstania szkody i jej zakresu, a także związku pomiędzy szkodą a zaniechaniem pozwanych. Tymczasem powód wprawdzie sporządził zdjęcia uszkodzonych opon, lecz są one nieczytelne, przy czym - jak wyjaśnił na rozprawie - nie zachował tych zdjęć w innej formie. Powód nie zabezpieczył również dla potrzeb postępowania sądowego elementów pojazdu, które miały ulec uszkodzeniu, a które mogłyby być poddane badaniu przez biegłego sądowego, zwłaszcza, gdy - jak twierdzi - pojazd ulegał kolejnym, podobnym uszkodzeniom, po których np. te same felgi były naprawiane. Powód nie udokumentował również w sposób należyty stanu dróg, na których miało dojść do powstania spornych szkód - w tym zakresie również zachował jedynie nieczytelne zdjęcia, przy czym jeżeli chodzi o zdarzenie z dnia 11 marca 2012 r., to jak sam przyznał złożył zdjęcia innego miejsca - drogi, na której miało dojść do zdarzenia z dnia 20 listopada 2011 r. W oparciu o notatki funkcjonariuszy policji, w tym notatkę z dnia 20 listopada 2011 r. zredagowaną wyłącznie na podstawie oświadczeń powoda, a także kosztorysy S. Ł. (1) sporządzone w oparciu o oświadczenia powoda, oświadczenia przedstawiciela firmy (...) i zdjęcia, a także nieprecyzyjne zeznania powoda, nie sposób ustalić mechanizmu powstania spornych szkód, czy ich rzeczywistego rozmiaru, jak również stwierdzić konkretnych uchybień obowiązkom wynikającym z przepisów ustawy o drogach publicznych ze strony podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie. To również stało na przeszkodzie uwzględnieniu powództwa i czyniło zbędnym kontynuowanie postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, czy przesłuchanie pozwanej Gminy N..

Wobec nieprzedstawienia przez powoda zasadniczych dowodów na poparcie jego roszczeń, bezprzedmiotowe było rozważanie znaczenia dla sprawy zawarcia pomiędzy Zarządem Powiatu (...) a Burmistrzem Gminy N. porozumienia z dnia 1 października 2011 r. w oparciu o art. 19 ust. 4 ustawy o drogach publicznych. Z innych już przyczyn, opisanych wyżej, powództwa skierowane wobec pozwanych nie mogły zostać uwzględnione.

Wskazać dodatkowo należy, iż stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, zeznania świadków, a także – częściowo, jedynie w zakresie, który znajdował poparcie w innych dowodach, zeznania powoda.

Mając powyższe na uwadze w punktach I. 1, II.1 i III.1 wyroku Sąd powództwa P. S. oddalił.

Rozstrzygnięcia zawarte w punktach I.2, II.2 i III.2 oraz III.3 wyroku stanowiły konsekwencję przegrania procesu przez powoda. Powód w świetle art. 98 § 1 i 3 kpc zobowiązany był zwrócić pozwanym poniesione przez nich koszty postępowania w każdej z połączonych spraw, zamykające się kwotą 600 zł wynagrodzenia pełnomocników pozwanych.